

Dag Han,

Het gezin Van Jacques Hermans telde inderdaad 5 kinderen: Marijke (geboren 8 mei 1937 en overleden 15 mei 2020, Katinka (21 april 1938 - 3 januari 2021), Hanneke (9 juni 1939 - 27 januari 2011), Huib (17 december 1940) en Francie (21 april 1942). Van het gezin leefden dus 2 kinderen en met beiden heb ik contact. Huib was erg blij met het verhaal. Hij herkende het getypte verhaal ook aan de versleten letters van de typemachine en heeft nog een levendig beeld van zijn vader er achter.

Maria Maas was geen familie. De hechte relatie is ontstaan via een tante van Mien Camps . Mien werd wees op haar 13 e en werd toevertrouwd aan de zorgen van een zus van haar moeder, Christine Willems(tante Stine). Zij werkte in Breda in de apotheek Motké. In diezelfde apotheek werkte ook Maria Maas als apothekersassistente.

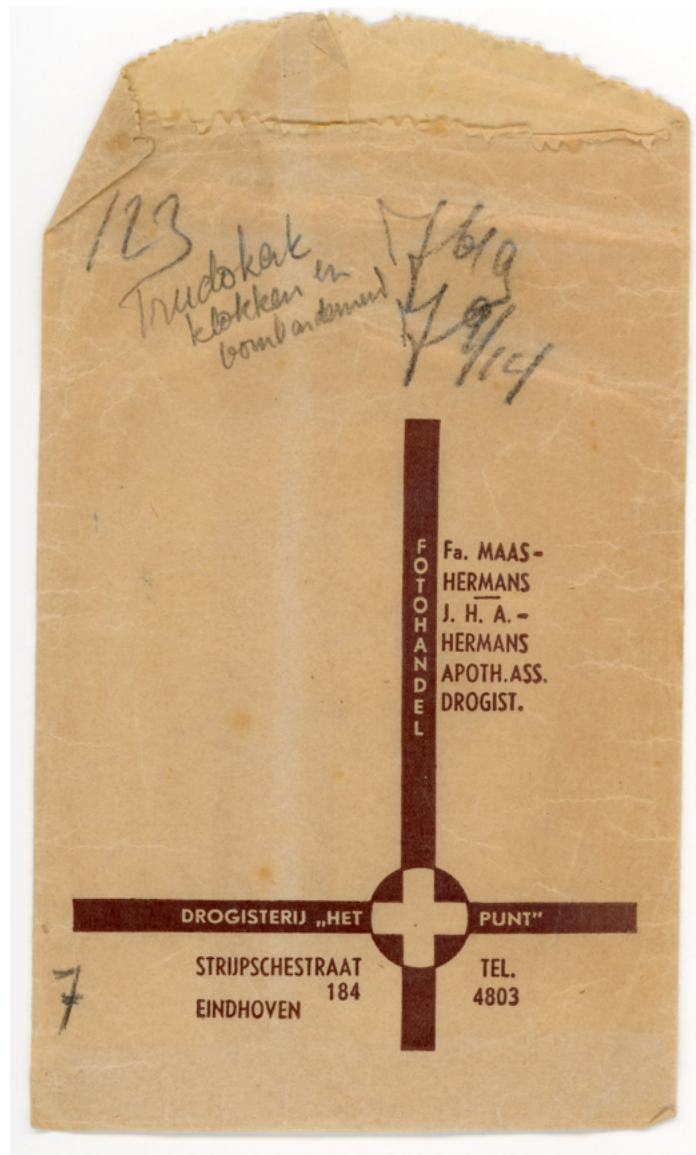
Maria Maas en Mien Camps zijn in Eindhoven, op een hoek (Kruispunt) een drogisterij begonnen tegenover de kruidenierszaak van Bart Hermans (een broer van Jacques). Tijdens zijn verlof vanuit Indië logeerde Jacques bij broer Bart. De dames van de drogisterij beschikten over een telefoon waar Jacques gebruik van gemaakt heeft en zo is het contact tussen Jacques Hermans en Mien Camps ontstaan. Maria Maas heeft in 1935 het pand aan de Strijpsestraat gekocht en daar is het Kruispunt verder gegaan als drogisterij.

Na de verkoop van de zaak is ze meeverhuisd naar de Humberdincklaan en daar overleden op 13 maart 1967, ze was toen 76 jaar.

Er is nog lang contact geweest met de familie Maas in Haarlem maar al jaren niet meer

Van de familie Camps leeft nog een dochter van een broer van Mien Camps, de andere kinderen uit dat gezin zijn overleden. Al jaren is er met haar haar alleen contact via een kerstkaart.

Nogmaals mijn grote dank en een
Hartelijke groet
Elly

1944 Drogisterij/Fotohandel "Het Kruispunt" Strijpsestraat 184

2022 Cafetaria Trudoplein

Strijpsestraat 184

Eindhoven, december 1956

L.S.

ONS 25-JARIG BESTAAN vieren wij met de
HEROPENING

van onze vergrote zaak op vrijdag 21 december 1956.

Wij nodigen u beleefd uit bij deze heropening aanwezig
te willen zijn.

Hoogachtend,
JACQ. H. A. HERMANS

STRIJPSE DROGISTERIJ

„HET

PUNT”

Fa. MAAS-HERMANS }

J. H. A. HERMANS

STRIJPSESTRAAT 184 - EINDHOVEN

Apoth. Ass.
Droglst

FOTO
HANDEL

TEL. 4803

Familie archief van

Maria Maas, dochter van J.P.Maas beeldhouwer te Haarlem en P. Sweerts zijn vrouw. Maria had 2 broers, Harrie en Antoon en 4 zussen; Gon, Gien, Tilly en Lize.

Maria werd apothekersassistente en werkte in Breda in de apotheek waar ook mijn moeder woonde. Mijn moeder en Maria zijn samen een drogisterij in Eindhoven begonnen en toen mijn moeder trouwde is zij in ons gezin blijven wonen en heeft daar de rol van oma vervuld.

Harrie trouwde met Toos Jonkergouw en kreeg 2 kinderen, Jan en Miep. Miep heeft tot haar dood in Haarlem gewoond in het ouderlijk huis Hoek Verwulft/Oude gracht tegenover VenD. Zij heeft de zaak in religieuze beelden van haar ouders voortgezet. Jan werd KenO arts en woonde in Veghel. Zijn weduwe leeft nog.

Indien het archief interesse heeft in dit familiearchief hoor ik het wel en ben bereid om naar Haarlem te komen ervoor zover mij bekend de namen bij de foto's te zoeken.

In Uwe gedachtenis en gebeden wordt
aanbevolen de Ziel van Zaliger

Johannes Petrus Maas,

geboren in 's-Hertogenbosch 22 Jan. 1861,
weduwnaar van

Maria Philomena Sweerts,

Lid van de H. Familie

na langdurig lijden, meermalen gesterkt
door de H.H. Sacramenten, overleden te
Haarlem 3 Februari 1941. Zijn uitvaart had
plaats 6 Februari in de Kathedrale Kerk
S. Bavo, waaraan Hij als beeldhouwer zijn
talent heeft besteed gedurende vele jaren;
de begrafenis geschiedde in het familiegraf
op het S. Barbara-Kerkhof aldaar.

Zijn heengaan blijft een bitter verlies maar
Gods H. Wil geschiede.

Zijn nagedachtenis zal voortleven in eere,
want hij heeft de heerlijkheid van Gods Huis
liefgehad en daarvoor geijverd met de edele
talenten, waarvan zijn werk in de Kathe-
draal getuigt. Nog meer zorg toonde hij
voor het duurzamer heiligdom zijner Ziel,
want daarom ging hij met manlijke kracht
dagelijks naar het altaar om in liefde tot
God de glorie des hemels te winnen. Zoo
was zijn leven voor God tot lof en voor
zijn gezin en omgeving tot een voorbeeld.
Dierbare kinderen, dankbaar voor Uwe
kinderlijke toewijding vraag ik U om één
met mij te blijven volgens Gods H. Wil.

GEBED: Ontferm U barmhartige Jezus
over Uwen trouwen Joannes Uwen dienaar
en onzen Vader en maak zijn ziel deel-
achtig het eeuwig geluk. H. Moeder Maria,
H. Patronen, bidt met ons dat Hij ruste
in Vrede. Mijn Jezus barmhartigheid. Onze
Vader, Wees gegroet. — Amen.

BRIEFKAART.

AAN *J. P. Maas*
Regina
Jongetjesvrouw R. Maas
pensionaat H. v. Lourdes
te Engelen.
Ch. J. Bosch

J. P. MAAS, Beeldhouwer, HAARLEM,
over de nieuwe Kathedraal.
Ateliers voor Beeldhouwkunst
in hout, steen en marmer.

Brief van mw. M.M.Ph. Maas (Tante Mietje) over Jacques Hermans, september 1945.

J.H.A.Hermans, jongste zoon van voorheen zeer welvarende Venlosche familie, door de devaluatie der Mark na den vorigen oorlog dermate achteruit gegaan, zoodat hy niet evenals zyn andere broers hogere studie's kon maken.

Na Mulo heeft hy nog diploma Landbouwkunde gehaald, doch kon na het overlyden van zyn Vader, wegens gebrek aan financiën, diens zaak niet voortzetten (Gecombineerde groente export op Duitschland).

In 1926 als aanbevolen militair by de Koloniale Reserve naar Indië vertrokken en op de Kadernschool te Magelang geplaatst. In 1932 met verlof zynde, zyn a.s.vrouw ontmoet, welke met een familielid een drogistaak te Eindhoven beheerde.

Na terugkeer van verlof geplaatst op Atjeh en na eenigen tyd ingedeeld by het Korps Marechaussee. Toelating voor Sergt.Majoor. Instructeur te Palembang voor kwartiermeester. In 1935 afgekeurd wegens malaria, eervol ontslagen met toekenning van pensioen en bewys van aanbeveling.

Terug in Holland geassocieerd met de nicht zyner a.s.vrouw (M.M.Ph.Maas), daarna gehuwd. (Huwelyk 5 kinderen)

De zaak werd door hem verplaatst naar een beter punt, gereorganiseerd tot pharmaceutische drogisterij annex fotohandel. Volgde cursus voor Apothekers-assistent en drogist, behaalde diploma.

Zyn zaken gingen crescendo tot de bezetting kwam. De belangen van het Vaderland kregen toen zyn volle interesse.

Zyn goedbeklante zaak vormde een prachtgelegenheid om tegen de Moffen te ageeren. Duitsch heeft hy nooit één woord gesproken, hoewel hy perfect Duitsch spreekt.

Na oprichting van de Nederlandsche Unie werd hy tot leider van Stryp (wyk Eindhoven) gekozen en tot de opheffing als zoodanig werkzaam.

In Augustus 1942 werd hy door den Heer Max Laurey in contact gebracht met den Heer Piet Goeden, plaatselyken leider der L.O. te Eindhoven. Door dezen Heer werd hy aangezocht in Stryp een afdeeling der L.O. te organiseren. Deze afdeeling was de best georganiseerde van geheel Eindhoven.

Van zyn huis uit zyn honderde onderduikers van bonkaarten voorzien, eveneens werden honderden, buiten officieel medeweten der directie van Philips, aldaar te werk gesteld evenals by andere firma's. Voor het noodige contact zorgde zyn koerier Tom (Peter Haagen), een by hem inwonend onderduiker, studeerend voor vliegtuigfotograaf.

De gelden ter ondersteuning van onderduikers en hun gezinnen ontvingen zy van het N.S.F.- L.O. en werd via Hermans verder verzorgd.

Steedé was er by Hermans volop aanloop, de meeste bescheiden werden in fotozakjes over de toonbank afgeleverd, vaak in het byzyn van Moffen.

Laat in de nacht werden de distributiebescheiden, afkomstig van overvallen, by hem gedeponseerd om later weer afgehaald te worden ter verdere verdeling.

Vergaderingen voor het bespreken en organiseren van overvallen, sabotage e.a. werden by Hermans aan huis gehouden. Zyn oordeel en raad waren steeds doorslaggevend. Gastvryheid werd in iedere vorm en zoo royaal mogelijk door zyn vrouw betracht. Wat dikwyls leek op een gezellig onderonsje, was in werkelykheid het gevaarlijkste spel. Twee radio's en een vestzakradio hielden de huize Hermans op de hoogte van den algemeenen toestand.

Nachtelyk werk was, gezamenlyk met Tom, reproductie maken voor valsche persoonsbewyzen, Ausweisen, stempels en wat meer voor valsching in aanmerking kwam. Ontwikkelen en afdrukken van pasfoto's, door Tom opgenomen, voor P.B. van joden, piloten of wie dit noodig had. Het benodigde materiaal werd door Hermans belangeloos geleverd.

Munitie, wapens, gevonden in de Kempen (door hem eerst nagezien en zoo noodig gerepareerd), phosphorfleschjes en andere ongerechtigheden voor derailleen, sabotage, enz. werden by hem tydelyk opgeborgen tot ze, voor gebruik noodig, werden opgehaald.

Eén der medewerkers, werkzaam by de P.T.T. wist waar de ingeleverde zendlampen en amateursstations zich bevonden, voor en na werd het grootste gedeelte van de lampen, na ingebracht verzoek omtrent benodigd type via Hermans en Dick (Johan Bolhuis) afgeleverd door geheel het land. Tom zorgde, dat plaatselyk alles in orde kwam.

Gezien de noodzaak van vakkundige verdooving by overvallen, werd door hem en tante Mietje (zyn koerierster in speciale gevallen) verdoovingskap plus chloroform pro narcose aangeschaft.

Tot tweemaal kreeg hy bevel in Zeeland te gaan spitten, doch vergat deze opdracht !

De 2 kaarten, voor anderen door hem clandestien in orde gebracht, maar zichzelf vergetend, waren oorzaak, dat hy naar Duitschland moest gaan werken, doch wegens de gewaardeerde tusschenkomst van den specialist Dr. Holtzer, ging ook deze reis niet door en behoefde hy niet onder te duiken.

Begin Juli 1944 werd Hermans op last van den Bosch door het hoofd der S.D.- Weber - in zyn huis gearresteerd in verband met Engelsche piloten. Ook Tom werd gepakt (dit drama is nog steeds niet opgelost en in onderzoek by de Engelsche regeering). Tom werd 19 Aug. 1944 met nog een tiental anderen, waaronder rechercheur van politie Harry Aarts, te Vught doodgeschoten.

Na een verblyf van 5 dagen op het politiebureau werd Hermans naar Mariënhof te Vught overgebracht. Zyn vrouw werd tydig gewaarschuwd en mocht van den begeleidenden agent meereizen tot Vught. Doordat de Moffen de groote stommitieit hadden begaan geen huiszoeking te verrichten, was het meest bezwarende materiaal door de, door zyn vrouw direct gewaarschuwde medewerkers, in veiligheid gebracht. Echter niet alles wat er verborgen was, was aan zyn vrouw en tante Mietje bekend. Door deze treinreis was hy in de gelegenheid zyn vrouw alle mogelyke aanwyzingen te geven en inlichtingen waar het overige bezwarende materiaal zich bevond o.a. ontstekers, 90 Belgische P.B.'s met stempel, zyn eigen valsche P.B.'s en legitimaties en dan ook hier en daar verspreid munitie. De hulp in deze door zyn medewerkers met eigen levensgevaar verricht, was de werkelyke geest van saamhoorigheid en boven alle lof en waardeering verheven !

Na in Vught een viertal uren in een kelder te zyn opgesloten, werd hy door den Obersturmbanführer ondervraagd, hoofdzakelyk naar Tom, over bezoeken in zyn donkere kamer, terwyl hy beschuldigd werd lid te zyn van een terroristenbende. Zyn antwoorden waren van dien aard, dat ze den ondervrager in schynbare twyfel brachten, zoodat hy eerst in de auto voor overbrenging naar den Bosch moest plaats nemen en daarna toch nog wonder boven wonder werd vrygelaten. (Er waren te zyner bevryding inmiddels reeds stappen ondernomen onder leiding van Jan van Zeeland (Roel Looy)).

Mogelyk was ook zyn vrylating bedoeld om by hem de klep open te

zetten en meteen de anderen te vangen, dit gezien het feit, dat vanaf Vught een trouwe schildwacht hem volgde en ook zyn huisgenooten werden nagegaan.

Dit alles was oorzaak, dat het noodig werd geoordeeld, dat Hermans tydelyk zou verdwynen en hy vertrok per fiets met vrouw en jongste dochtertje naar familie in Oostrum (Venray), tante Mietje achterlatend onder de hoede der posteerende schildwacht. Zyn andere kinderen waren direct na zyn arrestatie naar Sittard by familie ondergebracht wegens het onzekere omtrent Tom. Deze was gearresteerd met valsch persoonsbewys. De mogelykheid, dat ze ter confrontatie met Tom zouden komen, was dus niet denkbeeldig en de kinderen zouden zyn ware naam kunnen noemen.

Het contact werd echter niet verbroken, eerstens via tante Mietje werden berichten aan hem doorgegeven, doch ook naar Limburg trokken zyn medewerkers ter raadpleging, tweemaal is hy zelf overgekomen en werden de samenkomsten ten huize van zyn broer gehouden.

Begin Augustus - de bevryding kwam in het zicht - werd het raadzaam, dat Hermans weer naar Bindhoven zou terugkeeren om de noodige voorbereidingen te treffen. 15 Augustus, daags na zyn terugkomst, werd zyn huis door het verkeerd afgooien van een serie bommen by een bombardement van het vliegveld, dermate getroffen, dat het niet meer woonbaar was. Nu een pracht camouflage om weer by hem aan huis by elkaar te komen onder het mom van opruimingswerk.

De telefoon, eertyds afgesloten, werd weer clandestien aangesloten en verplaatst van gang naar de achtergelegen huiskamer (weinig beschadigd). Onvermoeid werd hier aan de reeds in begin 1944 opgerichte organisatie P.A.N. (Partisanen Actie Nederland) gewerkt, daar werd deze vervolmaakt, kaartstelsel met uitvoerige gegevens aangelegd (voornamelyk voor de leden), zyn huis werd Stafkwartier, hyzelf was lid van de Staf.

Dolle Dinsdag werd door hem persoonlijk in de school St. Trudostraat, geweren etc. buitgemaakt en onder bewaking gesteld, terwyl kisten munitie en handgranaten in zyn huis in veiligheid werden gebracht. Inmiddels was de "Grüne" teruggekeerd en hy en zyn helpers ontsnapten in de bewuste school ternauwernood aan een overval.

Vanaf 5 September was Hermans niet uit de kleeren geweest en had zich steeds in de stad bevonden, zulks niettegenstaande het feit, dat zeer weinigen zich op straat durfden begeven en Weber hem nog zocht. Daags na het Duitse bombardement overhandigde Hermans Capt. Cuissard van de 20ste Armée groupe zyn persoonlijk gemaakte aantekeningen van de omgeving Deurne, z.g. Peelstelling. 's Avonds kwam deze kapitein zyn vrouw verzoeken Hermans te laten meegaan als gids naar Venray, doch wegens het jammerlyk mislukken der operaties by Arnhem, ging dit niet door.

De verrichtingen van de P.A.N. zyn een boekwerk op zichzelf. Hermans was mede-oprichter, Stryp had practisch alle voorbereidend werk gedaan en zooals later bleek weer het best georganiseerd. Uit de verslagen van de P.A.N. blykt welk aandeel Hermans ook hierin heeft gehad.

24 September 1944 werd door de gewestelyke sabotage-commandant Peter Borghouts, wiens Staf evenals de P.A.N. met band en overall was uitergerust, in het Ontspanningsgebouw van Philips een rede gehouden. Hoewel alle geallieerde officieren tot het verkrygen van inlichtingen het Stafkwartier P.A.N. bezochten en tot op dien dag byna alleen de P.A.N. op straat vertegenwoordigd was, was de P.A.N. op die vergadering niet aanwezig, erger er werd zelfs zonder P.A.N. over het lot der P.A.N. beslist.

Deze rede was de opheffing en ontwapening der P.A.N.-ten voor-deele van de nog niet verschenen Ordedienst.

In deze rede deelde de Heer Peter Borghouts mede, dat de Gealli-eerden zulks wilden en het ook de wensch van Z.K.H.Prins Bernhard was. De P.A.N.-mensen hadden geen enkele reden om aan de waarheid te twyfelen, zy waren te goeder trouw en meenden, dat dezelfde Kamerad-schap van onder de bezetting ook nu nog gold. Zy verkten dan ook mee, zy het dan ook, dat de P.A.N. werd omgedoopt in "Blauwe Jagers" en "Koninklyke Patrouille", later "Stoottroepen".

Hermans meende zich thans te kunnen terugtrekken, de officiële instanties waren immers aanwezig. Spoedig echter werd hy door zyn menschen gevraagd om mede te helpen de chaos op te lossen, die uiter-aard ontstaan was. Hy trad daarna op als Kampements-commandant.

De 1ste Cie Stoottroepen, waarover zooveel geschreven en lof ge-zwaaid is, werd door Hermans geformeerd en afgericht.

Daar zyn kinderen nog steeds in Sittard verbleven en Sittard onder zwaar Duitsch vuur lag, wilde Hermans, ongerust hierover, toch eens gaan informeeren. Na een bespreking tot laat in de nacht met Overste van Houten en Peter Borghouts vertrok hy 's morgens vroeg naar Sittard en kwam 's avonds laat terug.

Hoewel tot op dien dag alles onderling werd geregeld, moest Hermans na één dag afwezigheid vernemen, dat over zyn opgerichte 1ste Cie een ander tot commandant was benoemd en hy by de gratie van den Heer Peter als ondercommandant zou mogen meegaan, waarvoor Hermans natuurlijk bedankte.

Daags na het vertrek van zyn 1ste Cie scheen de Heer Borghouts toch zyn fout te hebben ingezien en Hermans kreeg van den Heer Borg-houts, in samenwerking met Kapt. Ruys, de eervolle opdracht van Commandant van de wacht by Z.K.H.Prins Bernard te Brussel. 21 October 1944 werd hy aan Z.K.H. voorgesteld.

Dit was een eerepost, doch zyn taak lag daar niet. Zyn actieve geest en organisatietalent konden daar geen voldoening vinden. Meer dan 3 jaar vechten tegen de Moffen had by hem geen stemming verwekt op zyn lauweren te gaan rusten. Ook zyn vroegere medewerkers schenen hem als-nog niet te kunnen missen, tydens zyn verlof was het een ware aanloop. Daarby kwam, dat zyn particuliere aangelegenheden moeilijkheden oplever-den: zyn zaak niet in orde, aan zyn huis werd niets gedaan.

Na veel moeite verkreeg hy als zoodanig eindelyk eervol ontslag met dank voor de bewezen diensten en Hermans ging met verlof om zyn persoonlyke aangelegenheden eerst te regelen.

Midden Januari keerde hy terug en had een onderhoud met den Heer Tonny Gerritsen. Er werd afgesproken, dat Hermans eerst de cursus van officier Instructeur zou volgen, welke in Februari zou beginnen en dan als zoodanig in functie zou komen. Schriftelyk zou hy hierover bericht ontvangen. De cursus begon, doch Hermans ontving geen enkel bericht !

Hoewel nog steeds ingeschreven als 1ste Luitenant by de Stoot-troepen krygt Hermans geen enkele kans om weer in actieven dienst te komen, terwyl hy herhaaldelyk schriftelyk en mondeling hierom verzocht heeft. Als antwoord : "t.z.t. zult U er van hooren". Waarom deze mis-kenning ? Met welk recht zitten sommige commandanten daar en beslissen in deze ? Heeft Hermans niet zeker hetzelfde recht ? Hermans, die zoowat de eenigste is, die het geheele wel en wee van de Stoottroepen heeft mee-gemaakt en het best over alle onderdeelen kan meepraten, doordat het grootste deel door een of ander onderdeel onder zyn leiding heeft ge-

staan ! Heeft hy soms teveel gepresteerd ? Hebben anderen soms zyn pluimen opgestreken ? Is hy te sociaal voelend of te eerlyk ? Zyn er misschien heeren by, die bang zyn voor hun eigen gewichtigheid, wanneer Hermans weer ten tooneele zou verschynen ?

Zyn eertyds floreerende zaak is door het illegale werk en het bombardement zeer sterk achteruitgegaan.-

Zyn hoofd, zyn gezin en toekomst heeft hy belangeloos voor het Vaderland op het spel gezet.

Zyn capaciteiten, zyn kunde en algemeene ontwikkeling als selfmade man maken hem, zooals tydens de bezetting en bevryding herhaaldelyk is gebleken, tot een zeer bekwame leider en organisator, waarby ook nog zyn jarenlange ervaring als beroepsmilitair in Indië een groote rol speelt.

Dergelyke personen moeten toch zeker op de eerste plaats een functie vinden in het nieuw op te richten Nederlandsche Leger en hieraan is, gezien de huidige toestand, zeer zeker een groote behoefte.

Volgens den Heer Ad v.d. Holst, Leider der L.O. van Eindhoven, opvolger van den Heer Piet Goeden, is :

"VANUIT HET HUIS VAN HERMANS HET MEESTE ILLEGALE WERK VERRICHT
VAN GEHEEL EINDHOVEN "

Eindhoven, Sept. 1945

Opgemaakt voorzoover my bekend

M.M.Ph. Maas (tante Mietje)